

[Ingerlise Koefoed]

man ikke kan købe noget, der er farligt. Deri ligger ikke et angreb på nogen, men en konstatering af, at vi også herinde har et ansvar for den slags ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om en generel ret for arbejdsløse til at deltage i undervisning i ledighedsperioden.

Af Jens Otto Madsen (VS) m.fl.
(Fremsat 4/12 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Efter forslaget skal alle ledige arbejdsløsheds-kassemedlemmer have ret til at uddanne sig eller modtage undervisning samtidig med, at de modtager arbejdsløshedsdagpenge. Ved uddannelse forstås enhver form for kompetencegivende uddannelse, forberedende uddannelse og almen uddannelse. Det fremgår endvidere af forslaget, at uddannelsesperioden skal ligestilles med arbejde efter arbejdsløshedsloven. Udbetaling af dagpenge er som bekendt betinget af, at et medlem har haft arbejde i mindst 26 uger inden for de sidste 3 år. Endvidere skal den ledige kunne deltage i et uddannelsesforløb i op til 2 år uden risiko for at måtte afbryde den igangværende uddannelse på grund af anvist arbejde.

Hertil vil jeg for det første sige, at beslutningsforslaget strider mod arbejdsløshedslo-

vens bestemmelser om, at der ikke må udbetales arbejdsløshedsdagpenge til et medlem, som er under uddannelse. Denne bestemmelse blev indført i loven ved en lovændring i 1979, og det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget var en videreførelse af gældende praksis. Hovedsynspunktet skulle som hidtil være, at deltagelse i kompetencegivende uddannelser burde dækkes over uddannelsessystemet og ikke over dagpenge-systemet. Denne betragtning mener jeg fortsat er meget vigtig, hvis det skal lykkes at bevare arbejdsløshedsforsikringens karakter af en forsikring mod arbejdsløshed, det vil sige en ordning, der opretholder indkomst og tilknytning til arbejdsmarkedet, mens arbejdsmulighederne undersøges.

Jeg vil i denne forbindelse pege på bestemmelsen i arbejdsløshedsloven om, at et medlem skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at kunne oppebære arbejdsløshedsdagpenge.

Dette beslutningsforslag bryder både med princippet om, at dagpenge ikke må udbetales til et medlem, som er under uddannelse, og med princippet om, at et medlem skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge.

Endvidere er forslaget om en fredningsperiode, det vil sige, at den ledige ikke kan anvises arbejde i uddannelsesperioden, et brud på et af arbejdsløshedslovens grundlæggende principper, nemlig at det primære selvfølgelig er at få den ledige i arbejde igen. Det vil på den anden side ikke være rimeligt, hvis man med loven i hånd skulle kunne udelukke en person fra enhver form for aktivitet med et uddannelsesmæssigt præg, blot fordi den pågældende er ledig. Der er derfor givet arbejdsdirektøren bemyndigelse til at gøre undtagelser for visse kategorier af uddannelser. Arbejdsdirektøren har herefter fritaget en række uddannelser, bl.a. ikke-kompetencegivende kurser, aftenundervisning m.v., for indflydelse på dagpengereetten.

Ønsket om at give ledige en større mulighed for at deltage i forskellige aktiviteter er også en af begrundelserne for regeringens forslag til en uddannelsesydelse. Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på to ting. For det første, at uddannelsesydelsen kun gives til ledige, der allerede har haft et arbejdstilbud, og for det andet, at det er en uddannelsesydelse, det vil sige, at der ikke